

Kalem

– İbrahim COŞAR · 18 Nisan 2017

KALEM (Aşık saza yazar, şair kaleme...)

Kalem seni nasıl yazsam, anlatsam;
Kâğıtla yüreğim arasındasın.
Yazdığını dostlarıma dinletsem;
Gönül dertlerimin yarasındasın.

Önce ağaçtandın, sonra metalden.
Tuşlanmadan önce düşmezdin elden.
Yazdığın türküler döküldü telden.
Sen hangi yüreğin yöresindesin?

Bazen seher yeli, bazen de közdün.
Asker oldum mektubumu sen yazdın.
Bebeğimin el resmini sen çizdin.
Eli kınalının beresindesin.

Gece karanlığı delen ışığın;
Sokaklarda yatıp kalkan maşuğun;
Gurbet elde hasret kalan aşığın;
Gönül yangının çirasındasın.

Küçük yaşta eş ederler adama;
Düşürür çocuksu yüreği gama;
Alın yazsısını yazmadın ama
On beşlik gelinin töresindesin.

Nasıl ödeyeyim hakkını kalem!
Bazen neşe oldun, bazen de elem.
Anam, babam, canan, bütün ailem;
Cana can katanlar sırasındasın.

Gözler yüzü anar, Coşari seni...
Âşık sözü anar, Coşari seni...
Veysel sazı anar, Coşari seni...

Söyle; Coşari'nin neresindesin?

İbrahim COŞAR